

Μετά τα Χριστούγεννα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:dallasecho.com

Δεν προλαβαίνουμε να χαρούμε τα Χριστούγεννα, αυτή τη γιορτή της ειρήνης και της καλωσύνης που ακτινοβολεί το Παιδί της Βηθλεέμ, και τότε το ευαγγέλιο μάς προσκαλεί να παρασταθούμε μάρτυρες της έκρηξης μιας τρομακτικής μοχθηρίας απέναντι σ' Αυτό, μιας μοχθηρίας που ποτέ δε θα τελειώσει ή θα αδυνατίσει.[...]

Ιστορικά γνωρίζουμε ότι ο Ηρώδης βασίλευε στην Παλαιστίνη με τη σύμφωνη γνώμη και υπό την προστασία των Ρωμαίων κατακτητών, και πως ήταν ένας απάνθρωπος και άδικος τύραννος. Στην αντίδραση του στη γέννηση του Χριστού,

το ευαγγέλιο μάς δίνει το αιώνιο πορτραίτο της επίγειας εξουσίας που ο μοναδικός σκοπός και η ενέργειά της εξαντλούνται στη διατήρηση, χρησιμοποίηση και υπεράσπιση της δύναμης που κατέχει ενάντια σε ο,τιδήποτε πιθανώς απειλεί την ύπαρξή της. Μήπως δεν το ξέρουμε τόσο καλά εμείς οι ίδιοι; Πάνω απ' όλα ο Ηρώδης είναι τρομαγμένος και φιλύποπτος.

Πιθανώς να αναρωτηθούμε πώς ήταν δυνατό ένα παιδί να αποτελεί απειλή, ένα παιδί για το οποίο δε βρέθηκε κανένα άλλο κατάλυμα παρά μια σπηλιά για να γεννηθεί; Για τον Ηρώδη όμως ήταν αρκετό το ότι κάποιος –και στην περίπτωσή μας αυτοί οι μάγοι από την Ανατολή– ονόμασε «βασιλιά» αυτό το άγνωστο φτωχικό και αβοήθητο παιδί. Τίποτε άλλο δε χρειάστηκε για να μπει σε λειτουργία ο μηχανισμός της εγκληματικής αναζήτησης, έρευνας, ανάκρισης και εκτέλεσης.

«Τότε Ηρώδης λάθρα καλέσας τους μάγους...». Έπρεπε να γίνει μυστικά, επειδή αυτού του τύπου η εξουσία γνωρίζει ότι μπορεί να λειτουργεί μόνο όταν η δουλειά της γίνεται μυστικά, που σημαίνει παράνομα και άδικα. Και τότε, «πορευθέντες», είπε ο Ηρώδης στους Μάγους «ακριβώς εξετάσατε περί του παιδιού.» Διατάζει να διερευνήσουν, να «κατασκευάσουν μια υπόθεση», να την προετοιμάσουν πολύ προσεκτικά έτσι, ώστε να μην υπάρχει καμιά διαφυγή ή σφάλμα καθώς ετοιμάζονται τα αντίποινα.

Κατόπιν έρχεται το ψέμα: «επάν δε εύρητε, απαγγείλατέ μοι, όπως καγώ ελθών προσκυνήσω autώ.» Πόσο συχνά δεν έχουμε δει αυτό το είδος του ψέματος να διαμορφώνεται τόσο μεθοδικά καθώς προετοιμάζεται να εκτοξευθεί. Και τελικά η παράλογη και αιματοβαμμένη αντεκδίκηση: για να καταστραφεί ο ένας, δολοφονούνται εκατοντάδες. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις, δε σταματά σε τίποτε. Και όλα αυτά για να προστατευθεί η άπληστη εξουσία, που δεν έχει κανέναν άλλο τρόπο για να υπερασπίσει τον εαυτό της από τη βία, την απανθρωπιά και την ετοιμότητα να δολοφονήσει.

Το φως των Χριστουγέννων συναντά το σκοτάδι της κακόβουλης εξουσίας που την έχει διαφθείρει ο φόβος και η καχυποψία. Από τη μια πλευρά: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.» Από την άλλη μια τρομακτική, συνεχώς κακή βούληση, ο ρόγχος ενός μισοπεθαμένου καθεστώτος που μισεί το φως, τον κόσμο, την ελευθερία, την αγάπη και επιθυμεί διακαώς να τα ξεριζώσει χωρίς έλεος. Γιατί να νοιαστεί αυτή η κακόβουλη εξουσία για τις κραυγές και το κλάμα των μητέρων που δε θα βρουν καμιά παρηγοριά; Δυο χιλιάδες χρόνια πέρασαν από τότε, αλλά οι ίδιες δύο εξουσίες εξακολουθούν να βρίσκονται αντιμέτωπες η μια απέναντι στην άλλη στον πολυβασανισμένο πλανήτη μας: η εξουσία της γυμνής δύναμης, η τυφλωμένη από το φόβο και τρομακτικά απάνθρωπη και η ακτινοβόλα εξουσία του παιδιού της Βηθλεέμ. Φαίνεται όμως

πως όλη η εξουσία, όλη η δύναμη βρίσκεται στα χέρια αυτής της γήινης αρχής, στα χέρια της αστυνομίας της, των ανακριτών της, στα χέρια αυτού του αθάνατου συστήματος των νυκτερινών επιχειρήσεων. Μόνο όμως φαινομενικά: επειδή ποτέ δεν παύουν να λάμπουν το αστέρι και η εικόνα της Μητέρας με το Βρέφος, ο ύμνος «Δόξα εν υψίστοις Θεώ» δεν έχει σιγήσει, και η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη ζουν. Τα Χριστούγεννα ήρθαν και έφυγαν, αλλά η λάμψη τους μένει.

Απόσπασμα από το βιβλίο “Εορτολόγιο-Ετήσιος Εκκλησιαστικός Κύκλος” του Αλέξανδρου Σμέμαν

Πηγή: .xfd.gr